

Háromkirályok menete

2010 január 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

Minden körtemplom hasonlít a másikra, mégis mindegyik más és más. Nagytótlakon is ez az els? gondolatom. A

szakirodalom a Nyugat-Dunántúlon lév? Kallósd és Vitenyédszentpál román kori rotundáival veti össze ezt a kerek templomot, ahová nemrég jutottam el. Ez a kis falu olyan helyen van, ahová madár is ritkán téved. A volt jugoszláv–magyar határ közelében fekszik, így annak idején nehezebb volt ide eljutni, mint a világ túlsó felére. Most Szlovénia sarkában van, háborítatlanul csendes vidéken, úgy is mondhatom, mesebeli tájon. Elhagyatott szegénységre készültem föl, legalábbis a régi képek azt mutatták, de ennek az ellenkez?jét kaptam. Ezért is ill? lenne, hogy a kerek templomról részletesen szóljak, de nem teszem.

Talán elég annyi, hogy egy órát töltöttem a 8,70 méter hoszszúságú, 6,60 méter átmér?j? rotundában, ahol állandóan a háromkirályok ábrázolásán akadt meg szemem és a fényképez?gép keres?je. Szinte csak ezt a különös, sehol nem látott vonulást figyeltem. S amikor bezártam magam után az ajtót, a szikrázó tavaszban megszólalt egy bels? hang, és egy ismer?s vers egyik sorát idézte. Ez a sor Illyés Gyulának a Hiány a kéziratban cím?, kevésbé ismert költeményéb?l való. Hadd másoljam ide a vers egyik részletét:

„A háromkirályok már elvonultak;
el a tömeg, mely bámészan velük tolult;
halkult a nyáj-kolomp; már dömb mögül,
befejez?dött
egyre rendezésszer?bben
a nyitó ünnepély, a még a korok kezdetén
oly aprólékosan megíratott
prológusnak szánt esemény…

Az aranyedények, a gyöngyök,
a káprázt?ató keleti ruhák,
– futtathatta a sarkokig okos szemét –
sehol; aranyat, bíbort csak a szalma

ötvözött-sz?tt a mécsvilággal.
S az élelmiszer? A kosár füge?
Még az a – de milyen ötletb?l is hozott –
mirha is elt?nt
és el – no lám – az itató-vödör.
Tán b?válom volt az egész.”

Olyan, mint egy b?válom ez a kerek templom, a szentekkel, a passió jeleneteivel, a kupolában látható nappal és holddal, az irgalom trónusával, a háromkirályokkal, akik hódolni jöttek és köszönteni a kisdedet. Több száz éve teszik ezt – kedvesen, naivan, szeretettel.

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló